

<< Πώς φαντάζομαι τον εαυτό μου 10 χρόνια μετά;>>

Τον εαυτό μου σε δέκα χρόνια από τώρα τον φαντάζομαι πολύ διαφορετικό. Σίγουρα πιο ώριμο και επικεντρωμένο στο στόχο του.

Την ζωή μου από πολύ μικρή την φανταζόμουν ονειρεμένη. Είχα μεγαλώσει με το όνειρο του πρίγκιπα που θα έρθει να με πάρει. Όμως, με το πέρασμα του χρόνου τα θελήματά μου άλλαξαν. Κύριος στόχος μου να γνωρίσω τον <<κατάλληλο >> και να κάνουμε μαζί μια μεγάλη οικογένεια. Παρ' όλα αυτά, μόνο αυτό δεν μου αρκεί για να ευχαριστήσω τον <<μικρό μου εαυτό>>. Κάποια από τα όνειρα που είχα από μικρή παραμένουν σταθερά ακόμα και τώρα. Ένα από αυτά, είναι και να γίνω ψυχολόγος. Η αίσθηση του να βοηθάω τον διπλανό μου, να τους ακούω και να τους καταλαβαίνω, είναι κάτι που με κάνει να νοιώθω καλύτερος άνθρωπος και μου είναι απαραίτητο για να παραμείνω αυτό που είμαι. Ωστόσο, δεν ξέρω που θα βρίσκομαι σε μερικά χρόνια από τώρα. Όλη μου η ζωή και οι αναμνήσεις μου βρίσκονται στον Πειραιά και για αυτό θα ήθελα και εδώ να παραμείνει. Μολονότι, ποτέ δεν ξέρεις πως θα τα φέρει η ζωή. Μπορεί να μου δοθεί μια ευκαιρία που θα μου είναι αδύνατο να αρνηθώ, το μόνο που ξέρω σίγουρα είναι πως ότι και να γίνει στο τέλος θα ξαναγυρίσω στη πόλη που μεγάλωσα, στην οικογένειά μου!

Φαίη Βερυκάκη. Γ2